

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 27
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

De Parels van de Koningin

EEN HUMORISTISCHE GESCHIEDENIS DOOR RAYMOND MACHEROT.

TE DIEN TIJDE REGEERDE LODEWIJK XIII OVER FRANKRIJK EN IEDERE JONGEN DROOMDE ER VAN EENS DE PRACHTIGE UNIFORM VAN MUSKETIER VAN DE KONING AAN TE TREKKEN.

IN PARIJS, IN HET JAAR 1625, BIJ TREVILLE, DE KAPITEIN VAN HET ELITEREGIMENT...

Lacascagne wrijft de slaap nog eens uit zijn ogen...

Alle goede voornemens vervliegen als rook...

Klaas Vaak zet een nieuwe aanval in, en...

... daar valt onze musketier in slaap tegen 'n boomstam.
ZZZZ

Intussen volgt Leander de bandiet over bergen en dalen...
Die onnozelaar volgt me nog steeds. Wacht, ik rijd naar de eik van de gehangenen en daar zal Gaspard even de rekening maken... Hahahaba !

Bij de eik van de gehangenen...
Alle duivels, daar komt de baas. Hij wordt gevolgd... O, ik snap het al... Ik moet die kerel uit de weg ruimen. Even in de boom kruipen...

En nu zul je weten wat het kost zich met de zaken van Schobbejak te bemoeien !

Leander heeft geen flauw vermoeden van het gevaar dat hem dreigt, en stuift onder de eik door...
Vlugger, Floridor, we winnen veld !

TER DOOD!

Gelukkig voor onze vriend heeft Gaspard zijn sprong slecht berekend en bijt in het zand !

Oef ! Gelukkig ontsnapt !

Schobbejak heeft minder geluk dan de musketier, want...
Drommels, ik verlies de parels !

Wacht, ik zal er van profiteren om die lastpost uit de wereld te helpen !

De bandiet springt van zijn paard en vuurt op Leander.
Slecht geschoten, Schobbejak !

Maak je klaar voor de reis naar de eeuwigheid !

De schok is vreselijk hard... te hard zelfs...

...voor de degen van Leander.
Jammer ! Mijn goed zwaard van Toledo !

Haha, vriendje, nu lach je groen, niet ? Dat ga je je beklagen...

Doch daar verschijnt de derde man...
Hola, dat blinkt mooi ! Lekker om op te smullen...

Een raaf ! Ze gaat met de parels aan de haal...
WAAR

Vlug ons pistool geladen !

Wat zal m'n vrouw blij zijn !

BANG

Bliksemsnel grijpt Leander de parelsnoer, die de ongelukkige raaf liet vallen...
Ik heb ze !

Razend van woede, zet Schobbejak onze vriend na...
Dief ! Bandiet ! Geef me de parels terug, of ik snij je oren af !
Dan moet je me eerst inhalen !...

Ik moet me verbergen, die schurk is gewapend, en als hij me te pakken krijgt ben ik er aan...

Maar daar zit reeds iemand in het kreupelhout...

Op de rug van een everzwijn vliegt Leander door het woud...

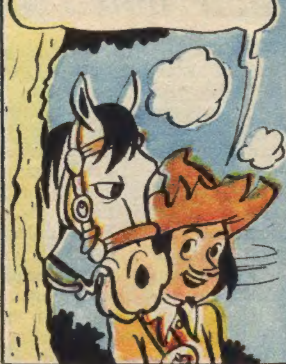

Schobbejak is bang, en maakt zich uit de voeten.

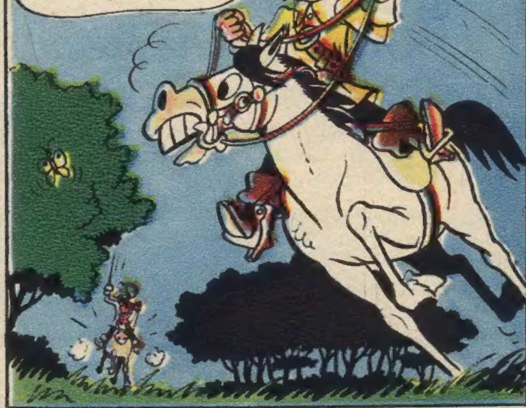

Intussen is Gaspard echter van zijn emotie bekomen en met z'n schietgeweer in de hand, wacht hij aan de zoom van het woud.
Gaspard, m'n beste vriend, je bent van de hemel gezonden...

Schiet, ik haal intussen m'n wapens en m'n paard !
Ditmaal is het roos, baas, ik heb er een dubbele lading in gestoken...
Schiet niet !

Doch Gaspard heeft geen medelijden en vuurt op de arme Leander...
AAI

De bandiet had te veel poeder in zijn geweer gestoken en mag een ritje doen op de rug van het everzwijn...

Leander vindt zijn braaf paard terug...
FLORIDOR !

Dat was hoogtijd, daar komt Schobbejak !

En de helse jacht begint opnieuw...

Lieve hemel, wat een vaart !

Daar ligt Parijs ! Ik ben gered ! Schobbejak zal de stad niet durven binnenkomen...

De bandiet stopt inderdaad...
Alle duivels ! Daar zijn de muren van Parijs... Dat snotjong heeft me in de luren gelegd !

Vol woede slaat Schobbejak zijn zwaard in een boomstam...
Had ik hem in handen, ik hakte hem 't hoofd af !
POC

Jammer genoeg is die boom een appelaar en de appelen zijn rijp... Schobbejak verdwijnt spoedig onder de blozende vruchten...

Ik mocht de gelukwensen van de koningin in ontvangst nemen en werd benoemd tot luitenant van de musketiers van de Koning. Mijn avontuur bewijst, dat men met moed en verstand en een beetje geluk steeds zijn doel bereikt...
Einde

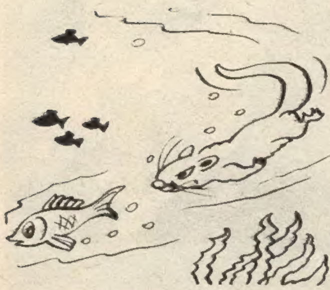

Een Hongaarse film over :

HET LEVEN IN DE GROTE VIJVERS

Daar geldt slechts één wet : Die van de sterkste!

HET is niet noodzakelijk naar het oerwoud te gaan, om interessante ontdekkingen te doen over het leven van de dieren. De Hongaren hebben zo pas een lange, boeiende film gedraaid over het leven van de dieren in en om de grote vijvers, in het Zuiden van hun land gelegen. Het water van deze vijvers weerspiegelt de blauwe hemel, en ze zijn omzoomd met hoog, groen riet. De bewoners leven er, samen met die van het land en de lucht, ongestoord. Zelden komt een mens hen opjagen. Het zou echter onjuist zijn te beweren, dat de dieren er in vrede naast elkaar leven. Zoals elders in de natuur, geldt ook hier slechts één wet : die van de sterkste.

ER was veel geduld en kennis van zaken nodig om deze film te maken. De meeste foto's werden met een teleobjectief genomen (dank zij dit systeem kan men ver verwijderde voorwerpen fotograferen alsof men er vlak bij stond). De cameraman kon dus op grote afstand van de dieren blijven, hoefde hen niet te storen en kon hun leventje van 's morgens tot 's avonds volgen. Wij kunnen dit ook, dank zij deze film. We zien ondermeer van dichtbij hoe kleine, donzige vogels hun bekjes opensperren om zoveel mogelijk voedsel naar binnen te werken. We nemen deel aan de allereerste wandeling van een jonge egel en we zien hoe een koekoek zijn ei legt in het nestje van een rietzanger, op het ogenblik dat deze even zijn woning verlaten heeft om voedsel te zoeken. Dat is een knappe opname, want de koekoek is uitgeslapen en het is uiterst moeilijk hem op zijn tochten te volgen! En we zien nog meer. Het koekoeksei wordt door de rietzanger geduldig uitgebroed en nauwelijks droog, begint deze schelm al met zijn stiefbroers en zusjes, die kleiner zijn dan hij, uit het nest te gooien. De rietzangers zijn nu hun eigen jongen kwijt, maar toch voederen ze de koekoek zo lang tot hij het nest kan verlaten en zelf in zijn onderhoud voorziet. Dan zien we, hoe een bunzing vogeleieren snoept en de vos, vliegensvlug de grond openkrabt om een muskusrat in haar woning te overvallen. Een valk stort zich op een eend in volle vlucht doch, op het ogenblik dat hij dit hapje wil veroveren, komt de vos om het hoekje gluren en de valk moet zijn prooi laten liggen om zelf niet opgepeuzeld te worden. Een arend klapwiekt rustig boven de vijver (de spanwijdte van zijn vleugels bedraagt 2 meter) duikt dan plotseling bliksemsnel, om een seconde nadien weer op te stijgen met tussen de klauwen een grote vis, die zorgeloos aan de oppervlakte van de vijver zwom.

Moeder kluit veinst gewond te zijn. Met een vleugel op de grond, hinkt ze naar de bunzing in de hoop, dat deze zich zal laten verschalken en vader kluit de jongen intussen in veiligheid kan brengen. De bunzing loopt niet in de valstrik, maar toch krijgt hij het begeerde hapje niet... We zouden er nog veel kunnen over vertellen, maar dan ontnemen we een deel van het genoegen. Zodra die Hongaarse film hier loopt, moet je gaan kijken. Het is de moeite waard!

UITLEG BIJ DE FOTO'S

1. — De otter glijdt geruisloos in het water op zoek naar een prooi. Een vis, die dichtbij zwemt, voelt het gevaar en blijft onbeweeglijk liggen. Dat helpt hem geen zier, want daar plant de otter reeds de stevige tanden in z'n kop. Dan zwemt hij lenig naar de oever terug om z'n prooi daar smakelijk op te peuzelen.

2. — Deze arend heeft een bunzing opgegeten, en komt zich nu verfrissen en zijn toilet maken in het koele vijverwater.

3. — De bunzing stelt zich niet tevreden met de eieren van de kluit en de rietzanger. Hier valt hij een ringslang aan en wint de slag meesterlijk.

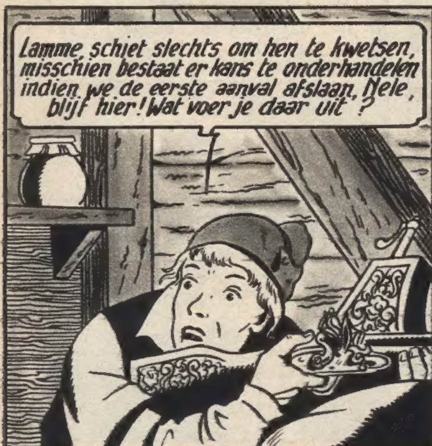
4. — De vos is in zijn nopjes; hij moest zijn ontbijt niet eens zelf gaan jagen, dat deed de valk voor hem! De vos is niet alleen in de sprookjes sluw en slim...

De Indianen vallen de hut van onze vrienden aan, die ze zelf gebouwd hebben in de buurt van Nieuw-Amsterdam. De woning is omsingeld en aan vluchten valt niet te denken.

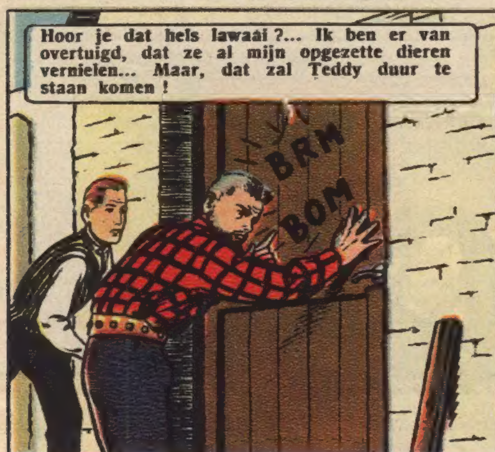

(Wordt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

Cahin, de nieuwe eigenaar van Pom, gaf bevel het dier te doden en op te vullen. Teddy is er in geslaagd zijn kleine vriend te bevrijden en samen zijn ze in het « museum » van de opzetter gevlucht...

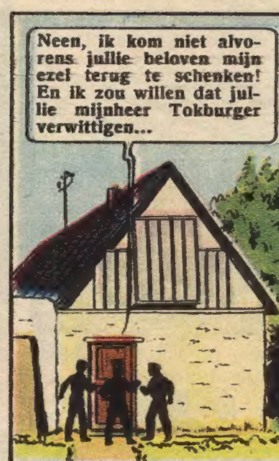

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIJFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

GROOT NIEUWS VOOR ALLE CLUBLEIDERS

In de eerste dagen van het verlof moeten alle clubleiders hun manschappen verzamelen en met hen volgende punten bespreken :

1. *Iedere Kuifje's Club moet een naam kiezen, b.v. « De Kerels van Vlaanderen », « De Zwarte Ridders », « De Klauwaerts », enz.*
2. *Voortaan zullen de leiders van de afdelingen, wanneer ze ten minste vijf ingeschreven leden tellen, de titel van KAPITEIN krijgen en een LUITENANT die hen in de leiding van de club moet bijstaan, aanduiden.*
3. *Iedere club moet een CLUBWAPEN kiezen, tekenen, en naar de algemene clubleiding te Brussel opsturen. Dat clubwapen moet in overeenstemming zijn met de clubnaam, zo b.v. zullen de Klauwaerts een leeuw kiezen, de Ridders b.v. een ridderhelm, enz. De beste tekenaar van de club moet het wapen dan netjes in Oostindische inkt op een blad wit papier tekenen en door de kapitein naar de redactie van Kuifje laten opsturen.*
4. *Iedere club moet een clubleuze of strijdkreet kiezen. Zo zullen de Klauwaerts natuurlijk «Vlaendren die Leu», nemen.*
5. *De namen van de clubleiders, die tot kapitein bevorderd werden, zullen in Kuifje verschijnen evenals de clubnamen, de clubleuzen en clubwapens.*

LEVE DE KUIFJE'S CLUB !

Kuifje

Knoop dit in je oren !

Het speciaal formulier moet ons toekomen ten laatste Woensdag, 15 Juli te middernacht !

Ronde van Frankrijk 2

De tweede proeve van onze Grote Pronostiek - Prijsvraag

DE RONDE VAN FRANKRIJK

met driehonderd prijzen en drie prachtige AJAX-FIETSEN !

De tweede proeve bestaat slechts uit één enkele vraag. Hier gaat ze :

Wie wordt de beste klimmer van de Ronde van Frankrijk ?

We herinneren nog even aan het

1. REGLEMENT.

Deze Pronostiek-Prijsvraag is gratis en al onze jonge lezers mogen er aan deelnemen. De antwoorden moeten samen opgezonden worden op een speciaal formulier, dat in dit nummer van Kuifje ingelast werd. Op dit formulier moet je de twee deelnemingsbons kleven. Het formulier moet je keurig invullen, ondertekenen en in een gefrankeerde omslag zenden naar volgend adres : KUIFJE-BRUSSEL. Vergeet niet te vermelden : « Pronostiek-Prijsvraag De Ronde van Frankrijk ».

De correctie van de vragen wordt in onze kantoren gedaan en tegen onze beslissingen kan geen beroep worden aangetekend.

2. PRIJZEN.

Eerste prijs : Een fiets « Mosquito », met 6 versnellingen, stuur met drie posities, uurwerk, kilometerteller, achteruitkijkspiegel. **Tweede prijs :** Een fiets « Hurricane ». **Derde prijs :** Een fiets « Hurricane ». (Drie fietsen van de Firma AJAX van Brussel). **Bovendien :** Draagbare radiotoestellen, gramofoons, electrische auto's, projectors en Cinette-apparaten, abonnementen van één jaar op het weekblad « Kuifje », spelen, vliegtuigen « Vroum », albums, enz., enz., In het geheel driehonderd prijzen.

De modernste handelsvloot ter wereld !

Je meent natuurlijk, dat Amerika over deze vloot beschikt maar, dat is een grote vergissing ! België heeft de meest moderne handelsvloot ter wereld. Slechts vijf van haar schepen zijn ouder dan vijf en twintig jaar. Spanje heeft de eerste plaats in de rij der « verouderde » vloten. Spanje bezit 54 t. h. vaartuigen die ouder zijn dan vijf en twintig jaar.

Wie gaat er mee naar Amerika ?

Sedert de bevrijding zijn ruim 142.000 Nederlanders geëmigreerd. Het aantal uitwijkelingen stijgt voortdurend. Canada nam in 1952 niet minder dan 20.653 Nederlandse emigranten op, Australië 15.828, Nieuw Zeeland 4.575 en Zuid Afrika 4.177. Naar de Verenigde Staten zijn sedert 1948 gemiddeld 2.500 Nederlanders per jaar geëmigreerd.

Wist je ?

— dat de 639 spieren in ons lichaam de 3/4 van het lichaamsgewicht uitmaken ?

— dat het lichaam van de mens, van z'n geboorte tot hij volwassen is, 20 maal in gewicht toeneemt. De hersenen ongeveer 3 maal, de ogen 4 maal.

— dat het menselijk geraamte uit 222 beenderen bestaat ?

Deze Oostenrijkse reizigers hebben er een goed middel op gevonden om hun reizen wat minder duur te maken. Ze hebben een eigen rollende keukenwagen aan hun autocar gehecht en eten meestal in open lucht. Wat de hoteliers hier over denken dat is een andere kwestie...

KUIFJE in de Sportwereld

De oersterke Nederlander Wim Van Est, bijgenaamd « de locomotief », die in deze Ronde vast nog van zich zal doen spreken.

Het begin van de "Ronde„ gekenmerkt door dolle aanvalsdrift der "luitenants„

ALEX CLOSE, de beste van "voorzichtige„ Belgische ploeg

Na de « Tour 1948 » zei men : « Zo'n daverend rhythme krijgt de Ronde nooit meer onder de oksels ! » Sommigen onder u zullen zich wellicht nog herinneren hoe op het vlakke gedeelte — tot aan de Pyreneëen — iedere rit toen op een Parijs—Roubaix uit de grote tijd geleek. Een vlam, die van de start tot het eindspunt, iedere dag de wegen schroeide. Op dit spetterend chaos van demarrages en onblusbare ontsnappingspogingen bouwde de overwinnende Gino Bartali in 1948 overigens het record van de snelste ronde. « Il vecchio » (de oude) doorliep de 4.992 km. op 34-jarige leeftijd aan het nooit bereikte uurgemiddelde van 33 km. 404.

Men riep : « Nooit wordt dat gemiddelde overtroffen ! »

« Nooit » is in de wielersport evenwel 'n gevaarlijk woord. Het ziet er inderdaad naar uit dat dit record reeds thans, na vijf jaar, zal worden geklopt. Want ieder rit is als een vuurwerk van demarrages. Er wordt dag aan dag zeer snel gereden. Dat is het grote kenmerk van deze Ronde.

Daar zijn verscheidene verklaringen voor.

1. De renners, die in de bergen minder bedeeld zijn, zoeken door onverpoosde uitvallen op het vlakke gedeelte genoeg voorsprong te verwerven om in de Pyreneeën en de Alpen tegen een stootje te kunnen.

2. Vele minder bekende renners of zogenaamde «luitenants» zoeken naar het zware avontuur, deels om zich aan de volksgunst op te dringen, deels om het recht te verwerven hun eigen kans te gaan en zich niet helemaal in de dienst van een meer gereputeerde landgenoot te moeten stellen.

Dat was onder meer het geval met de gedrongen, vierkante Zwitser Fritz Schaer en met de magere Nederlandse dwerg Wout Wagtmans. Die twee hebben, met hun breidelloze aanvalskracht de eerste ritten beheerst. Zij dirigeerden telkens de uitval van de verzamelde « luitenants ». Want Fritz Schaer vecht al jaren tegen zijn noodlot, na Koblet en Kubler, de derde Zwitser in aanzien op de fiets te zijn. Logisch zou Schaer als knecht voor Koblet moeten fungeren, doch hij zoekt te allen prijze naar daden vol brio, die het gemoed van zijn landgenoten ook voor hem, al weze het maar kortstondig, op een warmere golfslag brengt.

In Nederland beschouwd men Wagtmans als de « derde man voor de Tour », achter Van Est en Nolten. En ook de begaafde Wagtmans wilde het lot ontlopen in dienst van die twee te moeten gaan staan. Hij viel twee dagen achter elkaar verwoed aan en klom op zo'n hoge trap op de ranglijst, dat hij de anderen tot dienstbaarheid noopte.

In de tweede rit, gaande van Metz naar Luik doorheen de Ardennen, hebben de groten, de zogenaamde « vedetten » zich eens getoond. Er viel een zware helling te beklimmen, de Moulin du Ruy, een eind buiten Stavelot gelegen. Bartali demarreerde in gezelschap van zijn landgenoot Astrua. Achter hen sprongen Robic, Bobet en Magni. En die vijf hebben 10 km. lijf om leven gefietst ten einde Koblet, die in het peloton was, een eerste klop toe te brengen. Die poging is evenwel mislukt. Koblet trad alleen uit het peloton vooruit. En ofschoon het hem kennelijk pijn heeft gedaan, beende hij de vijf grote tegenstanders na een lange jacht bij.

De aanhef van de Ronde werd derhalve gekenmerkt :

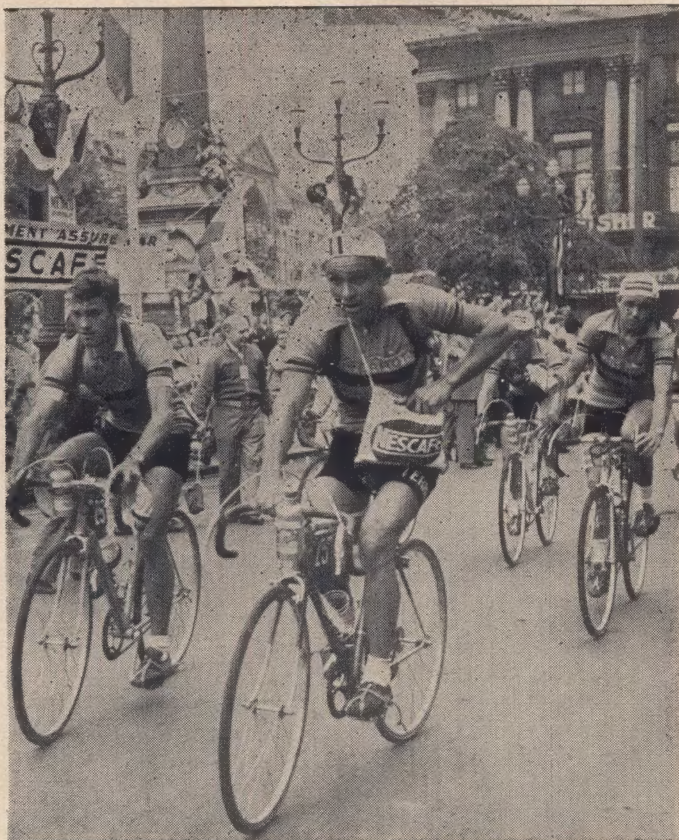
1. Door het hoge tempo;
2. Door de aanvalswoede van de « luitenanten », die zich voor alles van de knechtenfunctie wilden ontmaken.

Onze landgenoten hebben een zeer bescheiden begin gehad. Tot hiertoe is de regelmatige en zeer evenwichtige waal Alex Close onze beste vertegenwoordiger, terwijl Impanis, De Hertog en Couvreur zeer goede, met zwakkere verrichtingen afwisselden. Onze jongeren kwamen nog maar zelden uit hun schelp. Zij sparen zich ! Zij luisteren naar de raad van hun ervaren technische leider Silveer Maes die hun steeds voorhoudt :

« Opgelet, jongens ! Rijdt u niet « dood » in de eerste ritten, zoals Vanderstockt vorig jaar deed. De Ronde telt 22 ritten en pas in de 11de rit beginnen de grote moeilijkheden : de Pyreneeën met zijn bergreuzen Tourmalet, Aubisque, enz. Draagt er zorg voor niet uitgeput aan de voet van de « cols » te komen.

Tot hiertoe verrichtten de Belgen inderdaad geen wonderen. Maar zij ontgoochelden ook niet. Zij maken zich de wijze raadgevingen te nutte en gooien zich niet onbezonnen in de woelige uitvallen van een paar heethoofden, die zich hun mateloos krachtverbruik in de eerste ritten achteraf ongetwijfeld bitter zullen beklagen.

Onze jonge ploeg tracht zich nog steeds aan te passen aan het nieuwe en ongewone van dit grote Ronde-avontuur. Tot hiertoe was alles nog maar een aanloop ! Volgende week trekt de Ronde het Rijk der Pyreneeën binnen en dan zal onze jeugd haar proeven moeten afleggen.

Tijdens de derde rit, Luik-Rijsel, trok de « Tour » door het Vlaamse land, en passeerde ook te Brussel. Hier zien wij de Belgen René Desmet, Hilaire Couvreur en Martin Van Geneugden, die op het de Brouckèreplein bevoorraad worden.

VIERDE START BUITEN PARIJS

De Ronde van Frankrijk volgde niet steeds dezelfde weg, noch dezelfde richting. In de naoorlogse periode is ze twee keer in de richting Oost gestart — in 1947 en 1952 ! — de andere keren steeds richting West.

Aanvankelijk bleef de Tour angstvallig binnen de Franse grenzen. In betere jaren evenwel — en vooral sedert de oorlog — worden regelmatig « inkervingen » gemaakt in België, Luxemburg, Zwitserland, Italië en vaak ook in Spanje. De « Tour » is een Ronde van West-Europa geworden.

Het is dit jaar ook de vierde keer geweest dat de Ronde niet van Parijs uit startte : in 1926 begon ze te Evian; in 1951 te Metz; in 1952 te Brest en nu te Straatsburg.

12 BELGISCHE OVERWINNINGEN

Op de erelijst van de Ronde — er werden er tot nog toe 40 ingericht ! — houdt Frankrijk de leiding met 16 overwinningen. Doch België staat tweede met 12 overwinningen. Deze werden behaald door Odiel Defraye (eerste overwinning in 1912) door Flip Thijs (3), Lambot (2), Scieur, L. Buysse, Dewaele, Rom. Maes en Silveer Maes (2).

Italië is derde met 6 overwinningen; — Luxemburg haalde 3 overwinningen en Zwitserland twee : Kubler in 1950 en Koblet 1952.

Het is misschien interessant er aan te herinneren, dat de fiets van Maurice Garin, de eerste winnaar in 1903, 18 kg. 500 woog. Er was o.m. ook een petroleumlamp op aangebracht, omdat verschillende ritten in het holst van de nacht van stapel liepen. De fiets waarmee Hugo Koblet, de grote favoriet 1953 nu de Ronde rijdt, weegt amper 8 kg. 500. Hij is precies naar de zit en de grootte van de Zwitser gebouwd.

De geschiedenis van een lied

Hoe de « Marseillaise » volkslied werd

IN de Franse geschiedenis is er geen periode welke zoveel enthousiasme toonde voor het volkslied als juist de Franse Revolutie. Elke revolutionnaire periode gaf aanleiding tot het ontstaan van een nieuwe cyclus burgerlijke liederen, die min of meer gelukkig uitvielen.

Eén van deze composities zou echter tot het officiële repertoire van de Nationale Feesten gaan behoren : en dat was de « MARSEILLAISE ».

GESCHREVEN IN EEN NACHT

BEKEND is dat zij gecomponeerd en gedicht werd door een jonge genie-officier, Rouget de l'Isle die het lied in één nacht schreef en wel op 25 April 1792 ter gelegenheid van de oorlogsverklaring « aan de koning van Hongarije en Bohemen ». Hij bevond zich toen in Straatsburg in het huis van de Burgemeester, Frédéric de Dietrich. Dit huis dat niet meer bestaat, stond op de place Broglie; ook op nog andere wijze werd het beroemd, nl door het feit dat hier pater de Foucauld werd geboren, de zendeling, die in de Sahara vermoord werd.

Rouget de l'Isle noemde zijn lied: Krijgslied voor het Rijnleger ». Het was een machtige en spontane uiting van vaderlandsliefde. In Parijs kende men het nog niet, toen de Marseillaanse vrijwilligers de hoofdstad binnenmarcheerden op 30 Juli 1792 op de rhythmische klanken van deze mars. Op 28 September werd bij een decreet van de Conventie bevolen, dat een nationaal feest gevierd moest worden vanwege het succes van de Franse legers in Savooie en tevens bepaald dat bij deze plechtige gelegenheid de « Hymne van de Marseillanen » op de Place de la Révolution gezongen zou worden.

NIET GESCHIKT

DIT was echter nog niet de officiële inwijding. Die zou pas langzaam later komen. In April 1793 eindigden de vergaderingen van de Parijse sectie met dit lied. Op 6 Augustus stelde een afgevaardigde van Saintes, Garnier genaamd, voor dat het lied na afloop van alle voorstellingen gezongen zou worden; zijn motie werd niet in behandeling genomen.

Pas in de laatste dagen van de Conventie kwam een decreet tot stand en wel op 14 Juli 1795, waarbij het « vaderlandse lied » genaamd « Hymne des Marseillais », gecomponeerd door burger ROUGET de l'Isle, in de vergaderzaal zou worden uitgevoerd. De vergadering luisterde staande naar de coupletten en herhaalde ze in koor. Eén der afgevaardigden vroeg om van het enthousiasme dat zij hadden ontketend melding te maken in het Officiële bulletin; men onderbrak zijn voorstel met gemompel en het werd verworpen.

VROEGER VEEL TRAGER

EEN weinig bekende bijzonderheid verdient hier vermeld te worden : namelijk, dat het tempo van de MARSEILLAISE tijdens de Revolutie veel langzamer, veel meer gedragen was, minder marstempo dan waarop het nu altijd gespeeld wordt; de uitvoering ervan werd toen sterk beïnvloed door de in de mode zijnde religieuze liederen.

De MARSEILLAISE zal altijd alle uitingen van vaderlandsliefde en vrijheid symboliseren. De soldaten van de Republiek neurieden het terwijl ze zich in de strijd wiepen op de schansen bij Jemappes; de troepen defileerden op het rhythme van dit lied, ter gelegenheid van de laatste schouw in Fontainebleau door Napoleon; de menigte zong het in de straten in 1830 en in 1848; en het wordt zacht gebromd bij alle republikeinse manifestaties van het Tweede Keizerrijk.

EINDELIJK VOLKSLIED

IN 1879 herkreeg het lied bij decreet van het Ministerie van Oorlog zijn titel van « Volkslied ». In Juli 1871 bij de oorlogsverklaring aan Pruisen, stond Keizer Napoleon III toe, — die het verboden had, — dat het lied in de Opera werd gezongen. In 1916 vertolkte Chaliapine, de beroemde zanger het in Tsarskoïé-Sélo, ter gelegenheid van het vijf en twintigjarige bestaan van de Frans-Russische Alliantie! Tsaar Nicolaas III hoorde het staande met ontbloot hoofd aan. De beroemde zanger moduleerde het eerste couplet op een rollend crescendo, daarbij een galop in de steppen oproepend; het tweede zong hij als een zeer ernstig gebed; het derde, gescandeerd en streng was als het ware een beroep op de discipline. De Franse Minister, Viviani, die deze plechtigheid bijwoonde, vertrouwde aan zijn omgeving toe, dat hij de indruk kreeg, het Franse volkslied voor de eerste maal te horen...

ROUGET de l'ISLE kreeg een jaargeld van vijftien francs. Op 14 Juli 1915, midden in de oorlog, werd zijn stoffelijk overschot naar het Pantheon overgebracht; op het ogenblik dat de kist in de grafkelder werd neergelaten, speelde de muziek het lied, dat eeuwig met zijn naam verbonden zal blijven.

Voor een weddenschap

VOOR een inzet van 1000 Duitse marken heeft Max Beiersdorf met vrienden gewed, dat hij er in slagen zou de reis rond de wereld te maken... te voet en met een kinderwagen! Op 1 Mei vertrok hij te Bonn, hij kwam door Brussel, waar hij veel bekijks had, en moet nu in Engeland zijn ! We wensen hem goeie reis !

Waar zou dit monument zich wel bevinden? In het Jubelpark te Brussel, hoor ik sommige Brusselse lezers zeggen (die niet goed gekeken hebben). Neen, het is Le Carrousel van Parijs.

EEN MAAG ALS EEN BETONMOLEN

SALVATORE CANDU, een 30-jarige Siciliaan, liet zich in een café een ongewoon gerecht opdienen, bestaande uit 5 kg. stenen. Hij slikte deze een na een in en bestelde dan een kop koffie. Hij dronk eerst het drankje uit en speelde vervolgens kopje en schoteltje binnen. Daarna slaakte hij een zucht van voldoening.

Ondanks zijn protest werd deze zonderlinge veelvraat met een ambulanciewagen naar een ziekenhuis gevoerd. Daar stelden de geneesheren vast, dat de stenen goed verteerden. Zij leggen dit uit, door de bijzondere krachtige werking van het maagzuur van Candu, die nu voorts stenen mag eten zoveel hij lust !

NEGEN JAAR IN DE JUNGLE !

KAICHIRO EGUCHI die in 1944 als soldaat van de 28e Japanse divisie naar het Zuiden van de Philippijnen trok, kwam pas dezer dagen uit zijn schuilplaats te voorschijn omdat hij de eenzaamheid niet langer kon dragen. Negen jaar lang had hij met enkele kameraden in de jungle geleefd, menend dat de oorlog steeds voortduurde. Al die jaren voedde hij zich met fruit en het vlees van apen, die hij neerschoot. Een na een stierven zijn vrienden aan malariakoorts. Eindelijk bleef hij nog alleen over en kon het in het oerwoud niet meer uithouden. Of die man reeds kan realiseren dat de oorlog sedert 1945 ten einde is? De schok moet wel groot geweest zijn !

BRIEVENBUS

EVELINE RATTE van Rotterdam *schreef me dat ze op dezelfde dag geboren is als onze vriendin Micheline Natis, die de Dyna-Panhard gewonnen heeft. Ze heeft dezelfde lievelingsvakken en zou graag met Micheline willen corresponderen. Daarvoor werd gezorgd. Eveline vertelde me dat ze Kuifje erg leuk vindt, en het van A tot Z leest, iets wat ze met andere blaadjes nooit gedaan heeft. Suske en Wiske vindt ze « verdraaid geestig ». Hartelijk.*

GERRIT KORTHALS van Amsterdam *zou graag het album « De Sigaren van de Pharao » willen kopen. Het is nog niet verschenen, Gerrit. Het nieuwe vervolgverhaal Bento zal zeker in je smaak vallen. Ik heb je kaartje doorgezonden naar onze Hollandse vertegenwoordiger, voor wat de aankoop van de oude nummers betreft. Hartelijk.*

PETER VAN LINGE van Veendam *zal nu ook blij zijn, want van N° 26 af komt er ook in Holland een speciale Kuifje's Bon op de adresbandjes van de abonnés. Zou je geen Kuifje's Club oprichten, Peter? Ik zond je een reeks postzegels. Hartelijk !*

Op de gevel van dit huis te Bonn, in West-Duitsland, zie je een gedenkplaat met volgende tekst : « In dit huis werd Ludwig van Beethoven geboren op 17 Dec. 1770 ».

Drama in het Woud

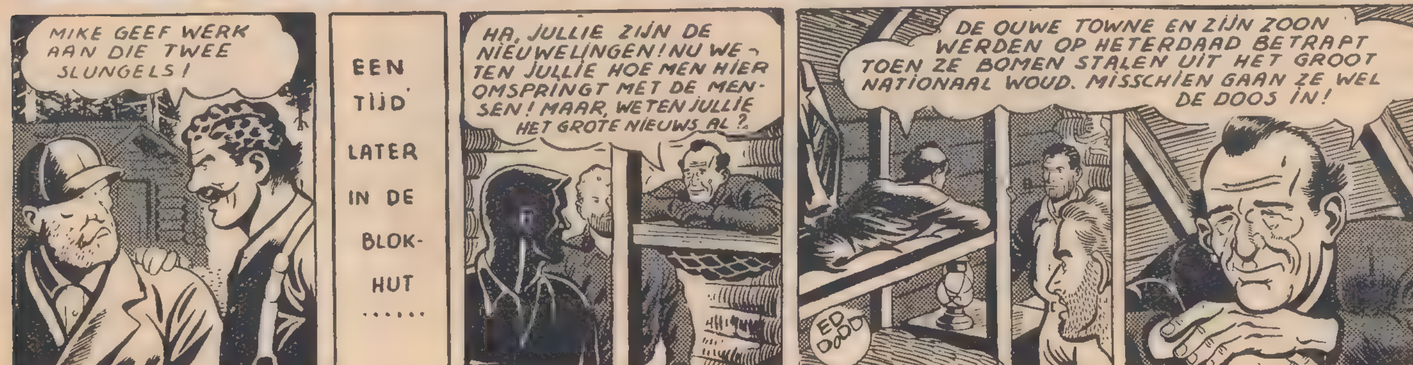
Georges Towne werd door zijn vader, die een groot houtbedrijf uitbaat, aan de deur gezet. Met zijn vriend Mark gaat hij zich aangeven om in een houthakkerskamp te werken. De ploegbaas ontvangt hen niet al te vriendelijk...

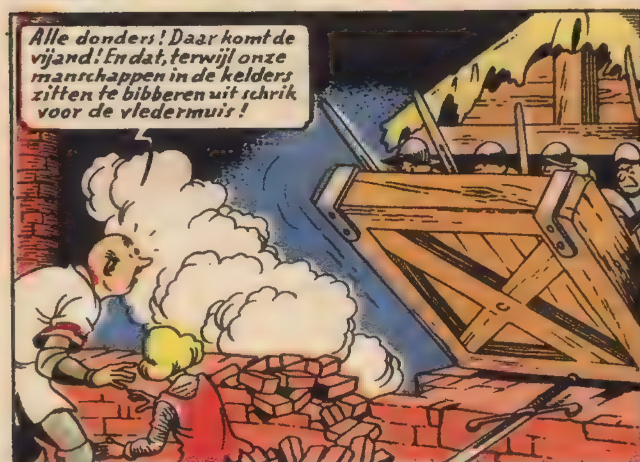

(Wordt voortgezet)

DE SCHAT van BEERSEL

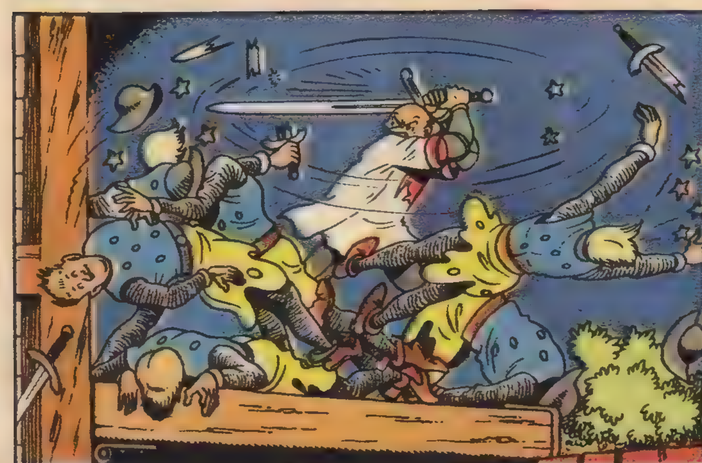
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Van Kleef en zijn soldaten hebben het kasteel omsingeld. Een reusachtige vledermuis, gestuurd door de heks, Alwina, zaait paniek in de rijen van de verdedigers...

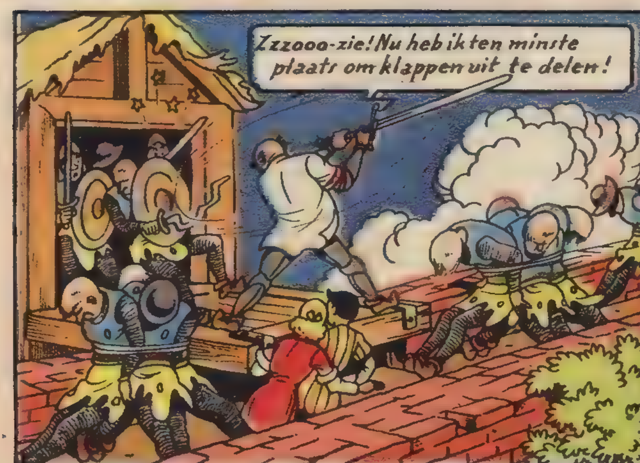

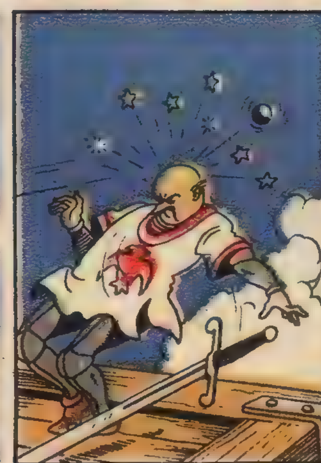

(Wordt voortgezet.)

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

HET AFSCHEID VAN PETER

Bento is een mooi veulen met een gitzwarte, glimmende huid en een witte ster op het voorhoofd. Tijdens zijn ziekte, werd zijn vriendschap met Peter nog inniger. Z'n meester verkocht hem, helaas! aan een Braziliaans paardenfokker.

ENKELE weken later zei de baas 's morgens tot Peter:

— Vandaag breng je Bento naar het station. Hij houdt van je. Als jij meegaat zal alles glad verlopen. Robert zal zich pas om Bento bekommeren, wanneer hij goed en wel in de wagen is

Peter wierp een wollen deken over Bento's rug en deze wist dat ze nu uit wandelen gingen. Hij richtte de kop op en stapte licht naast zijn vriend voort. De zon schitterde op de sneeuw en lei een nieuwe glans op het zwarte kleed van Bento. Het paard voelde een weldoende warmte in heel zijn lijf en uitte zijn levensvreugde door een lang en luidruchtig gesnuif. Plotseling hoorde men het schril gefluit van een trein. Bento trok aan de halster en hijgde van schrik.

— Ben je niet beschaamd, Bento? zei Peter. Je bent toch geen lafaard! Heb je echt schrik van die trein?

De jongen trok de kop van het paard naar zich toe en lei zijn arm voor diens ogen, terwijl hij zachtjes over z'n voorhoofd streek:

— Wees maar stil, Bento, het is zo dadelijk voorbij!

De hengst schoof zijn neus bang onder de arm van Peter. Achter hem daverde het vreselijk monster voorbij. En de jongen sprak vriendelijk en rustig met het dier:

— M'n beste Bento, m'n brave Bento.

Het dier luisterde naar de kalme stem en vergat zijn angst.

— Zie je nu wel, het grote, zwarte monster is weg en heeft je geen leed gedaan. Een volgende keer zal je je verstandiger gedragen, hé!

Het paard keek op en zag de trein in de verte verdwijnen. De zwarte rook was in zijn neus gekropen en hij moest er verschillende keren van niezen.

In het station was alles gereed. De grote wagon stond open en men had van de kaai naar de wagen een loopbrug van planken gelegd. Toen Peter zijn voet op de wankele brug zette, struikelde Bento, dan besnuffelde hij de brug zorgvuldig, ging achteruit, snoof en lei de oren in de hals.

— Kom, Bento, zei Peter, en trok even aan de halster. Kijk, ginds ligt fris stro en geurend hooi! Hij toonde het dier een handvol voer, haalde een stukje suiker uit zijn zak en hield het Bento voor de neus. Aarzelend, voetje voor voetje, volgde de zwarte hengst over de planken. Hij keek nieuwsgierig naar de donkere wagon waarin Peter verdwenen was. Hij ontdekte hem in een hoek en stond in twee tellen naast hem... Peter trok de koord door een ijzeren ring en lei een stevige knoop, dan gaf hij haver en nog wat suiker aan het paard. Bento had nog nooit zoveel lekkers ineens gekregen en het kostte hem moeite al die kleine, witte blokjes in te slikken.

Peter woelde met z'n hand door Bento's manen, streelde over het hoofd met de witte ster en fluisterde:

— M'n schone Bento, vaarwel! Vaarwel, m'n zwarte duivel, denk nog eens aan me. Ik zal je nooit vergeten!

De jonge hengst knabbelde op het hooi en bekeek Peter, die z'n hoofd tegen het zijn drukte. Dan klopte de jongen het dier nog eens op de borst en de flanken en sprong vlug uit de wagen. Bento wou hem ogenblikkelijk volgen, doch de koord sneed hem in de hals. Niet begrijpend keek hij om zich heen en dan schoof men een zware deur tussen Bento en Peter... De jonge hengst steigerde en hinnikte schril. Het was een kreet vol schrik en woede. Dan hoorde men hem tegen de wanden van de wagon stampen. Een ogenblik had Peter de indruk dat hij de deur moest opentrekken en ver wegvluchten met zijn Bento. Het scheen hem alsof hij een plicht te vervullen had tegenover het dier, dat in hem al zijn vertrouwen gesteld had. Hij verachtte zichzelf omdat hij zijn Bento in vreemde handen had gegeven, en verwijderde zich met neerhangende schouders...

Een heel uur tempeestte Bento, dan hoorde hij een stem:

— Wel, ben je nu een beetje kalmer?

Neen, dat was de stem van Peter niet maar ze klonk toch niet onvriendelijk. Een man kwam binnen.

— Je bent een lief paard, her-

Lange vuurtongen dansten rond de lantaarn, werden langsom hoger en kropen knisterend naar Bentoe toe...

nam de stem, en een hand wou de halster grijpen.

Bento schudde de kop, strekte de oren in de hals en liet z'n tanden zien. Maar de man keek hem recht in de ogen, waarin een gouden glans lag die plotseling verdonkerde, en zei :

— Wees niet zo dwaas, Bento, je bent gevangen. Zie je dat niet in ?

Robert haalde een klontje suiker uit zijn zak en hield het voor Bento's neus. Deze keek er niet eens naar; hij schudde de kop heen en weer en besnuffelde zijn enge woonst.

— Je wilt het niet ? Ook goed. Je zult spoedig van gedacht veranderen, m'n beste, zei Robert en hij zette zich in een hoek van de wagon op het stro.

Met veel lawaai kwam de wagon in beweging. Het paard rolde van de ene kant naar de andere, zette de voorpoten tegen de houten wand, schoof uit. De wagon rolde vlugger en schokte langsom meer. Het jonge paard kreunde. Was Peter er nu maar geweest om het gerust te stellen en op de flank te kloppen. Bij Peter voelde men zich zo veilig, dat zelfs het ondraaglijke draaglijk werd. De schrik maakte plaats voor woede. De ogen van Bento werden rood, zijn haren kwamen recht en hij begon op de bodem van de wagon te stampen dat alles daverde. Robert bleef stil in zijn hoek, hij voelde zich niet erg zeker en gleed in het eerste station uit de wagon... Bento was nu alleen in zijn donkere gevangenis en zijn schrik werd nog groter. Hij liet de kop hangen en rilde bij het minste gerucht.

Vóór de trein zich weer in beweging zette, keerde Robert terug met een emmer fris water. Eerst ging Bento achteruit, toen hij de man zag, dan kwam hij langzaam terug en dronk gretig want zijn keel was droog en prikkelde.

— Je hebt al betere manieren gekregen, Bento, alles komt in orde. Het helpt immers niet te schreeuwen en zo'n lawaai te maken. Vermits we samen moeten reizen, moeten we elkaar verdragen !

Bento keek naar de man. Het was Peter niet en hij verstond niet wat hij zei, doch de toon klonk geruststellend en daarom bleef hij dicht bij Robert staan.

— Zie je, nu kennen we elkaar al wat beter, zei de stalknecht, hij haalde zijn stukje suiker opnieuw te voorschijn. Bento's lippen hapten het voorzichtig uit de uitgestoken handpalm...

★

De trein spoorde over uitgestrekte vlakten, langs witte dorpen met rode daken, en gleed met een dof gerommel over grote bruggen. In zijn hoek dommelde Bento in, in de andere hoek van de wagon had Robert zich uitgestrekt en sliep vast. Plotseling helde de wagon. Bento gleed uit. Een lantaarn, opgehangen aan een nagel, schommelde hevig, viel in het stro. Bento snoof. Lange vuurtongen dansten rond de lantaarn, werden langsom hoger en kropen knisterend naar hem toe. Het paard hinnikte schril en rukte uit alle macht aan de koord.

Plotseling was de wagen helder verlicht. De man sprong overeind en wierp zijn mantel over de vlammen. Nauwelijks waren ze echter hier uitgedoofd of ze likten elders weer aan het stro. Er kwamen langsom meer vuurhaarden en hoger en hoger dansten de vlammen als slangen uit het stro op. Bento was gek van angst en stampte op de plankenvloer. In zijn ogen zag men de schijn van de vlammen weerkaatsen en grote schuimvlokken stonden op zijn mond. Hij blies, snoof, draaide in het rond en trok zich zover van de vlammen terug tot hij geen stap meer doen kon. Robert strompelde naar het noodsein. Zijn longen waren met rook gevuld. Hij viel languit neer, trachtte weer overeind te komen, doch tevergeefs. Dan verloor hij het bewustzijn...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

KENNISMAKING MET THESOURO

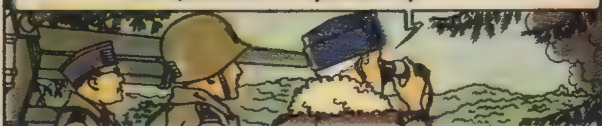
HET SEIN STAAT OP ROOD

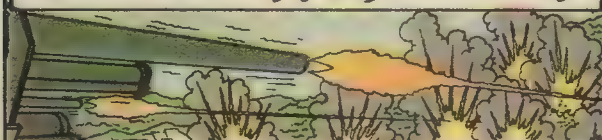
TEKSTEN EN TEKENINGEN

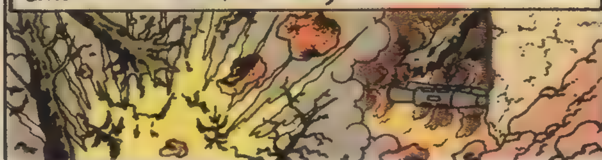
VAN J. MARTIN

Axel Borg, de leider van de misdadigersbende, dreigde Parijs te zullen vernietigen. De regering deed de hoofdstad ontruimen. Intussen rond de Zwarte Toren...

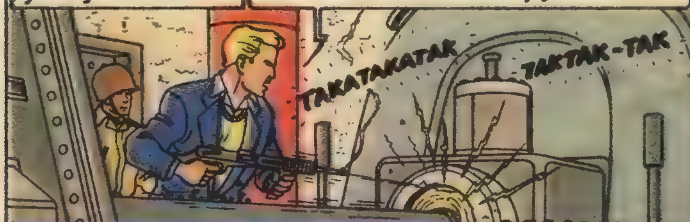

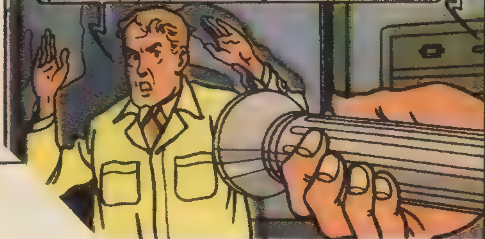

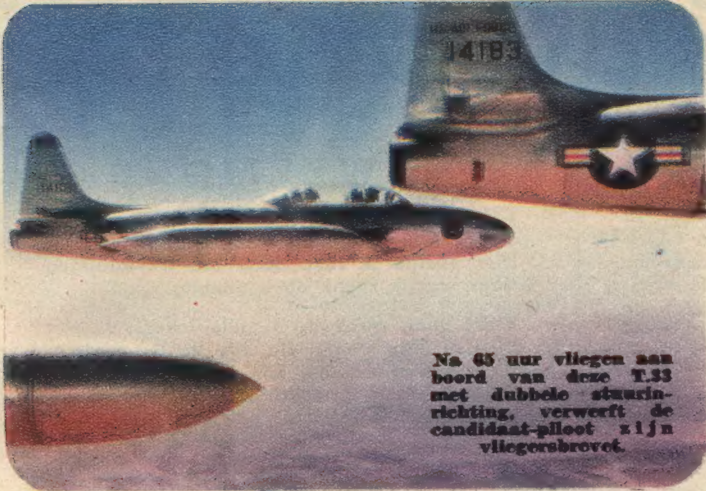

(Wordt voortgezet.)

DE HARDE SCHOOL VAN DE REACTIE JAGERS

Na 65 uur vliegen aan boord van deze T.33 met dubbele stuurinrichting, verwerft de candidaat-piloot zijn vliegersbrevet.

GEEN enkele piloot — ik niet minder dan om het even wie — mag er fier op gaan tijdens zijn oefenvluchten niet meer dan eens de daver op het lijf te hebben gekregen. Nu eens verloopt de vlucht niet vlot, dan blijft het landingstel steken, soms moet men landen met lege benzinereservoirs... Ik kan je verzekeren dat dat alles geen grappen zijn! Je hebt waarschijnlijk al gehoord dat die reactievliegtuigen zo enorm veel brandstof verbruiken. Een « Thunderjet » slikt op lage hoogte reeds 1200 liter per uur aan zijn topsnelheid. Daarom vliegt men zo hoog men kan om het verbruik te verminderen. Op 14.000 m. hoogte slokt de motor slechts 500 l. per uur meer aan een gemiddelde snelheid van 750 km. Met zo 'n « Thunderjet » kan men rustig over de hoogste bergen van de wereld vliegen.

De mooiste momenten die ik in Amerika beleefde tijdens mijn opleidingsperiode waren de spiegelgevechten die we mochten leveren en de oefenbombardementen en het mitrailleren van gronddoelen.

Onze medewerker, een luchtvaartvrijwilliger, is sinds jaren lezer van « Kuifje ». In de V.S. vloog hij met de T.6, T.28, T. 33 en F.84 « Thunderjet ».

Bij de spiegelgevechten schoten we met... filmcamera's. We zetten onze tegenstrevers in een dolle vlucht achterna, en zodra we hen in het vizier kregen, brachten we onze camera in werking. Bij onze terugkeer werden de films ontwikkeld en dan kon iedereen, de jachtpiloot, de instructeurs en de « tegenstrevers » er zich rekenschap van geven, of we al dan niet goed geschoten of de « vijand » hadden neergehaald.

Het bestoken van gronddoelen was eveneens zeer spannend. We vertrokken 's nachts met een lading bommen van 50 kg., napalmbommen en raketten, om transportcolonnes in de bergen of in de woestijn te bombarderen. Die colonnes waren samengesteld uit versleten camions, die men ergens in een bergengte of op een verlaten zandbaan had opgesteld. We mochten er naar hartelust op los gaan, en 's anderendaags kon men zien of onze opdracht goed uitgevoerd was.

Meer dan eens heb ik spannende ogenblikken beleefd tijdens zulke zendingen. Op zekere keer landde ik met 'n « Mustang » tien meter te vroeg. Het neuswiel van mijn machine knakte af, en ik dacht dat ik overkop zou gaan, en mijn laatste ogenblik aangebroken was... Gelukkig stond St. Pieter nog niet op uw dienaar te wachten om hem zijn rekening te presenteren. 't Zou voor een andere keer zijn.

Er zijn nog « andere keren » geweest, maar telkens kreeg ik uitstel: o.a. toen mijn cockpit openvloog in volle lucht, bij een snelheid van vele honderden kilometer per uur!

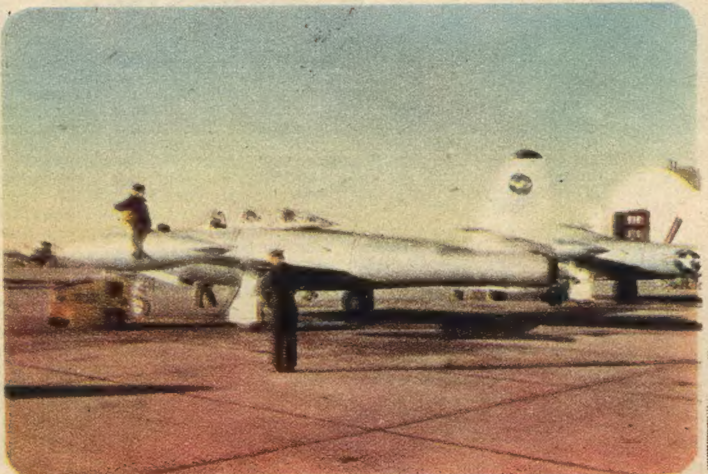
Iets wat een reactiejager ook kan overkomen, is het gebrek aan zuurstof. Een makker beleefde zo eens een geval: op 10.000 meter hoogte werkte zijn zuurstofapparaat plots niet meer. Mijn vriend viel bewusteloos. Het stuurloos geworden toestel verloor zijn hoogte. Mijn makker dankt zijn leven aan het feit dat hij op ongeveer 3.000 meter hoogte (waar de lucht normaal wordt) weer bij kwam, en zijn machine opnieuw kon in handen nemen.

Eigenaardig genoeg heeft men tijdens de eerste ogenblikken van zuurstofschaarste de indruk dat alles zeer goed gaat. Men krijgt zo 'n zalig gevoel. Men schijnt buitengewoon helder van geest, maar dan verzwakt plots je gezichtvermogen. Je huid wordt blauw, vooral onder de nagels, en enkele seconden later val je in bezwijming. Wanneer het zuurstofgebrek blijft duren, sterf je binnen de dertig seconden !...

Wanneer er iets aan het toestel hapert, dan spring je toch met je valscherm overboord, vroeg men mij. Dat is niet zo. Het is ons ten strengste verboden ons valscherm te gebruiken, tenzij op het ultiemste ogenblik, want anders zouden vele beginnelingen bij de eerste kleine pech waarvan ze niet dadelijk de oorzaak of het herstel zien, overboord springen, zonder er zich rekenschap van te geven van de enorme prijs van een reactiejager, noch van de ongelukken die zo 'n stuurloos geworden toestel bij zijn val kan veroorzaken. Een reactiepiloot moet zijn machine meester blijven zoals een zeekapitein. De opdracht blijft: het toestel behouden weer naar de basis terugbrengen.

Deze kleurfoto van onze medewerker stelt een F.86 voor, beter gekend onder de naam « Sabre », enkele momenten vóór zijn vlucht. Deze machine is de voornaamste tegenstrever van de « Mig ».

Aan boord van dit toestel leverde de auteur van dit artikel spiegelgevechten in de hemel van Texas en Arizona...

Jullie Krijgen het Woord

Het Schoonste Woord op 't Wereldrond...

HET zal wel niemand verwonderen dat het woord « moeder » met een meer dan volstrekte meerderheid (65 %) door onze lezers, die aan het jongste onderzoek « Jullie krijgen het woord » deelgenomen hebben, als mooiste woord van onze taal, van onze « moedertaal », werd verkozen. Er waren nog enkele andere woorden die stemmen kregen : « Liefde » (na moeder, de meeste liefhebbers). Verder werden nog vermeld : Vriend, dankbaarheid, glimlach, ridder, zon, wilskracht, zee, weemoed en ook... Kuifje. Bijna de helft van de « moeder »-antwoorden, vermeldden het vers van Guido Gezelle :

HET SCHOONSTE WOORD OP 'S WERELDROND,
DE SCHOONSTE NAAM IN 'S MENSENMOND
IS MOEDER.

De moeders van onze lezers (die stikum ook wel Kuifje lezen, wanneer de kleinsten naar bed zijn) mogen er dus eens te meer van overtuigd zijn, dat hun kinderen hun liever zien dan om het even wat of wie op de wereld. En op die liefde heeft moeder recht. Dat recht is misschien het enige dat altijd en overal, geëerbiedigd wordt.

Ik kreeg ook enkele dichtjes ingezonden, die ik hier ook graag publiceer.

WEEMOED

HIER was het woud van mijn verlangen
Hier heerste stilte voor een korte stond
Hier voelde ik rust, doch ook 't verlangen
Naar wat ik zocht, doch nimmer vond.

EEN oude bank in 't stille lover,
Een late vogel die zijn liedje zong.
Die Lenteavond met zijn zwoele tover
En mijn jong hart dat steeds maar zong.

DOCH 't is voorbij... Ik zal niet treuren,
Doch moedig zijn. Is dat mijn plicht?
Vol wanhoop sluit ik nu mijn deuren,
O God, blinkt nergens nog een licht.

WAARHEEN 'k met luttele hoop zal treden
Steeds denkend : « Is dit wel de baan,
Gevolgd door allen die ooit leden
Of... is het 't bleke licht der maan

DAT 'k boven 't ruisend woud zie zweven?
Waar is het licht dat God mij wees?
Ach, blijf ik dan met vrees bevangen
Tot aan het eeuwigdurend feest?

Vanhouck, Poperinge.

MOEDER

Wie zwoegt voor ons van de vroegere morgen tot de late avond ?
't Is moeder.
Wie staat er bij ons bedje als we ziek zijn ?
't Is moeder.
Wie troost ons als we verdriet hebben ?
't Is moeder.
Wie moedigt ons aan als we moedeloos zijn ?
't Is moeder.
Wie is overgelukkig als wij gelukkig zijn ?
't Is moeder.
Wie heeft ons nooit kwaad gedaan ?
't Is moeder.
Welk enig verdriet kan ze ons doen ?
Ons verlaten of sterven.
Daarom is moeder het schoonste woord van onze Nederlandse moedertaal.

Yvette Bomans, Ganshoren.

MOEDER

Het schoonste woord, volgens mij, van onze moedertaal is : Moeder. Want het eerste woord dat ik spreken kon was moeder. Zij is het die ons het leven leert liefhebben. Daarom : het schoonste woord op 's wereldsrond, het schoonste woord in ieders mond is : Moeder.

Hugo Ron, Boom.

ZOALS EEN VOGEL

Wanneer men moeder zegt, denkt men onmiddellijk aan de lieve, goede vrouw, aan onze moeder, die altijd voor ons zorgt. Zoals de vogel zijn jongskens zorgt, beschermd en verzadigd. Zo doet het onze moeder, maar veel inniger en vuriger voor ons. De vogel doet het instinctmatig, maar moeder doet het menselijk.

J. Joseph, St. Agatha Berchem.

HET EERSTE WOORD

dat een kindje spreken kan, is moeder. Moeder staat bij ons in lief en leed. Moeder is als een engel voor ons. Zij, die geen moeder hebben, zullen wel weten wat ze missen.

John De Meulenaere, Lier.

DE GLIMLACH

Een glimlach van moeder wil zeggen : ik bemin je. Als vader glimlacht, betekent dat : ik ben fier op je, jongen. Als de onderwijzer je tegenlacht, denk aan maar dat het is omdat hij tevreden is over je. Wij moeten elkaar telkens glimlachend goede dag zeggen, zo komt er meer zon onder de mensen. Glimlachen is het gebod van de naastenliefde beoefenen.

Hendrik Verbeure, St. Lambrechts Woluwe.

DANK

Moeder heeft me geleerd van altijd « Dank U » te zeggen, als ik iets krijg. Er bestaat geen schonere deugd dan de dankbaarheid, zegt zij altijd. Daarom vergeet ik nooit hem te danken die mij helpt, die mij een goede raad geeft, die mij iets aanbiedt of van wie ik iets geleerd heb. Ook God dank ik elke dag omdat Hij ons allen met weldaden overstelpt.

Victor de Keyser, St. Lambrechts Woluwe.

DE ZEE

Als ik aan de zee denk, komt mijn avontuurlijke geest voor de dag. De zee met duizende geheimen, met stormen en winden. Ik zou graag naar zee gaan. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ik zee het mooiste woord van mijn moedertaal vind en... dat ik zeeman word !

Wim Houbrechts, Antwerpen.

NAASTENLIEFDE

Is voor mij het mooiste woord, omdat we door die te beoefenen, het schoonste gebod onderhouden dat God ons gaf.

Marc Nijst, Brugge.

ONS ALLER MOEDER

Moeder is voor mij het mooiste Nederlands woord. Omdat moeder voor ons zorgt. Als we ziek zijn, waakt moeder bij ons. Hebben we verdriet, 't is moeder die ons troost en het is ook moeder die zorgt dat wij er netjes voorkomen. Het is moeder die lekker eten maakt. En is onze Lieve Vrouw ook niet ons aller moeder ?

Mariette Torfs, Lier.

Al deze deelnemers krijgen het mooie album « De Sprookjes van Perrault » ten geschenke.

DINGES

Het mooiste woord der Dietse taal
is ongetwijfeld « dinges »,
want dat gebruiken w' allemaal,
hoe ook de naam van 't ding is.

Wij zeggen dat iets « dinges » was
en dat we « dinges » deden.
Wat jammer toch dat in de klas
dat woordje dient vermeden.

Want als ge op 't exaam verklaart
dat « dinges » komt van « dinges »,
dan wordt uw uitleg niet aanvaard...
en dat zijn toch geen « dinges ».

X.

NEEM DEEL AAN ONZE
PRONOSTIEK-PRIJSVRAAG DE RONDE VAN FRANKRIJK
(Zie nadere uitleg op bladzijde 9.)

KUIFJE (weekblad) — Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 24, Brussel — P.Ch.R. : 1909.16 — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc — Gedrukt in hello door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334. Abon. : fl. 4 per kwartaal.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Huilend en tierend stort de bende zich op de hofraadsheer en hakken en kerven zodanig op de ongelukkige in dat zijn lichaam weldra onkennelijk is. Ondertussen zetten enkele Kerels de achtervolging van Rambold Tancmar voort. De zoon van de hofraadsheer heeft bijna het struikgewas bereikt dat het plein voor de stadspoort omzoomt.

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De eerste maanraket is ter bestemming gekomen. Kuifje en zijn vrienden verkennen de maan en Kuifje valt, net als Bobbie, in een diepe kloof. Kapitein Haddock tracht hen te redden, doch de koord schiet uit z'n handen...

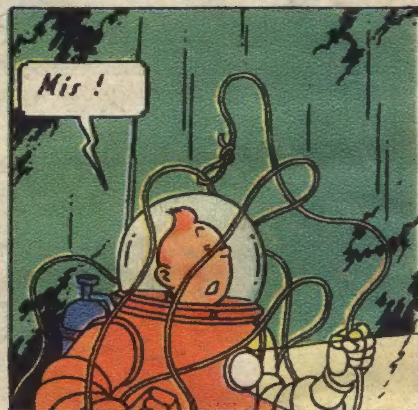

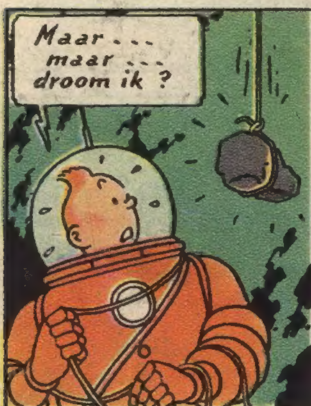

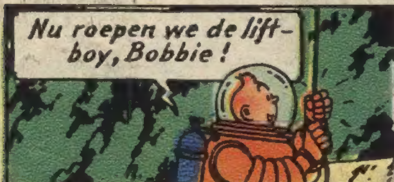

(Wordt voortgezet.)